

כל הבשר פרק שמיני חזקין

קט

עין משפט ני מצוה

ה' א מיי סוף מסכת
מחלוקת אסורות ה'
י' כסנו לאון קמח טו"ע
י"ד טי' 5 טו"ק א'

סא ב מיי סוף מסכת
מ"א סלסו ו' ו' ו'
סגסגות ונבתי סגסג לאון
קמח טו"ע י"ד טי' 5 ט'
ספ"ד א'

[טו"ע טו"ק כ"ט מ' מ'
ר"ס מכלל ופ"ט ט"ט ג'
ר"ס ע"ג]

סב ג מיי ט"ז ט"ו 11

ופרקינן מכלל דר' יהודה פסך כי ניער כ' . נמי אסירי מדקאמר
רוחא הני דברי ר' יהודה בשלא ניער בתחלה אבל איני רואה את מה
שהוא חוסר אף בשניער מכלל דהיא אף בשניער אסר מולא קמחי
לאחר רבי לא אחר ר' יהודה אלא בשלא ניער: ה"א לא בלעגה . חסירה

מכלל דר' יהודה סבר כי ניער מתחלה ועד
סוף וכסה מתחלה ועד סוף אסור אמאי
הא לא בלע כלל? אימא לא ניער יפה יפה
ולא כסה יפה יפה אמר מר **דברי חכמים**
בשניער ובסוף מאי ניער ומאי כסה איילמא
ניער בסוף ולא ניער בתחלה, וכסה בסוף
ולא כסה בתחלה, האמת נראין דברי ר'
יהודה בהא, אלא ניער מתחלה ועד סוף
וכסה מתחלה ועד סוף, מכלל דרבנן סברי
ניער בסוף ולא ניער בתחלה, כסה בסוף ולא
כסה בתחלה - מותר, אילמא **אפשר**
לסוחטו מותר א"ל רב אחא מדיפתי לרבינא
ממאי דבאפשר לסוחטו פרינא דלמא אפשר
לסוחטו דברי ר' יהודה הכל אסור והבא במין
קא מפלגי: **ורבי יהודה לשעמיה** *אמר מין
במינו לא במיל דרבנן לשעמיהו דאמר מין
במינו במיל! ה"א מאי אמרת בשלמא
דרבנן במין במינו רבא רבי יהודה סבירא
דהו ובאפשר לסוחטו פרינא היינו דקאמר רבי:
נראין דברי רבי יהודה בהא דדברי חכמים
בהא אלא אמרת אפשר לסוחטו דברי
הכל אסור והבא במין במינו קמפלגי ה"א
נראין דברי ר' יהודה ואין נראין מבעי ליה ותר
לא מדי: מתני' הובל קורע ומציא את
חלבו לא קרעו אינו עובר עליו *ה"ל קורעו
ומציא את דמילא קרעו אינו עובר עליו: **גמ'**
אמר

ה' דברי ר' יהודה כ"ט מ' מ'
ר"ס מכלל ופ"ט ט"ט ג'
ר"ס ע"ג

[למיל קי וע"ג]

[פי' סוד על כנסת סוד]

הנהגות הב"ה

(ה) ר"ש ד"ס מכלל וכו'
מחלוקת אסורות טו"ע
ומסוס: (ג) ר"ה ומסוס
וה' סלסו סטוס סוס
ולסוס:

רבינו גרשום

מכלל דר' יהודה סבר
אשר ניער מתחלה כו'
כלומר מרוב ר' נראין
דברי ר' יהודה חסורי סמי
ד' יודת חסורי סמי
הני' ניער כו' מכלל
דרבנן סברי (ה) א"ל
ניער בסוף דלמא ניער
כסה בסוף ולא ניער
מתחלה דבעי לאשוי
כיה בסוף ולא כיה
מתחלה מותר כיון
דלכוסה סתם מסוס
דאיסור סתמי אפשר
לסוחטו מותר: רבי
יהודה לשע"ן מין בטיט
לא במיל . כלומר ל'י'
החתיכה עצמה נעשית
גבלא והסחת לא כיון
דהחתיכה טהור לא כיון
ליהן סוס כל החתיכה
טהור אלא כשהיא החתיכה

[סוסס לו: הדין]
ה' דברי ר' יהודה כ"ט מ' מ'
ר"ס מכלל ופ"ט ט"ט ג'
ר"ס ע"ג

אמר

אמר מעני סק מינה פליגי רבנן ואמרי לעולם אין חסירה זו אוסרת את השאר עד שיהא חסירה כדי לתת
טעם בשל דמין במינו נמי כפיל, ורבי הני קאמר רוחא איני את דברי רבי יהודה לאסור אף בשאר החתיכות בשלא ניער בתחלה
וקבלה טעם האיסור ונעשה איסור אלא (ג) כסוף (אחרה) ופלטת באחרות ומין במינו לא כפיל ואין איני רוחא דברי בשניער בתחלה
דלא לא נעשה איסור ולשמה לא ניער יפה לא חיישין ורוחא איני את דברי המזיקין כשניער בתחלה כדפרישית דלא נעשה איסור
ולשמה לא ניער לא חיישין ואין איני רוחא היתר אפילו באחרות בשלא ניער בתחלה אלא כסוף דנעשה איסור מתחלה ואוסרת כסוף
את הפרותים במשאו דמין במינו לא כפיל: ה"א מתי אף אחרות בשלא ניער בתחלה ופלטת באחרות ומין במינו לא כפיל ובחסירה קמייחא שרו רבנן
משום דאפשר לסוחטו מותר ועד שסתין דקמחי חסירה קאי: ה"ע. דשיך למימר נראין דברי חכמים החתיכות - כשניער בתחלה דלא
בלעה: אלא אי אמרת אפשר לסוחטו רבנן נמי אסור . והאי דקשרו רבנן בין שניער בתחלה ובין שלא ניער בתחלה אשאר ה"א
דקשרו ומסוס דמין במינו כפיל ועד שסתין דקמחי חסירה קאי, ה"א רבי למימני נראין דברי חכמים כשניער וה"א רבנן נמי אסור
לה לחסירה דלית איהו ניער יפה יפה ורבי מרטי מטיח דהיכר כשניער מכלל דשרי אף בקמייחא מסוס דלא בלעה
ואין נראין לו כה' דברי רבי יהודה האיסור כפיל: **ללא דברי חכמים החתיכות באחרות ואיסורין מיהא כראשונה ולא בא' רבי** להשמיעט
דמין במינו לא כפיל ועוד דלא חיישין לשמה לא ניער יפה יפה איבעי ליה למימני **בראין דברי רבי יהודה שאוסר כפיל** בשלא ניער
בתחלה אלא ניער כסוף דכיון שקבלה הטעם והאסרה אוסרת הפרותים כלא שיהא דמין במינו לא כפיל **ואין נראין דברי** כשניער
לחיה חוסג לשמה לא ניער יפה ואוסרת כו'ן, דכיון דניער לא חיישין להכי ווף הראשונה מותר' ומדקאמר נראין דברי חכמים
מכלל דרבנן כקמייחא נמי שרו, ועד שסתין חסירה קאי וקסברי אפשר לסוחטו מותר ולא נעשית החסירה נבלה: **והו לא מדי** . אין
לשטת את האסור, והסחה דקס ליה רבי בשניער דר' יהודה דאפשר לסוחטו אסור ורבי יוחנן ורבי מניח נמי סותיה סברי
אפי' דר' אבא, והסחה דקס ליה רבי חיישין ר' יהודה, הא אמרינן שמהל ר"ל, הא אמרינן שמהל ר' יהודה דאפשר לסוחטו אסור ורבי יוחנן ורבי מניח נמי סותיה סברי
בטיפת חלב שנפל על החסירה ולא ניער יפה יפה, ורבי חיישין ר' יהודה דאפשר לסוחטו אסור ורבי יוחנן ורבי מניח נמי סותיה סברי
כה ואפילו אין זו כוית דהו חני שיעור אסור מן התורה והחסיכה עצמה נעשית נבלה ואין מועילין שאר החתיכות לבטלה דכולן נאסרות
ואפילו הן אלק דבהא נמי קיימא לן כרבי יהודה דמין במינו לא כפיל דהא קס ליה רבי בשניער, ורבי ושמאל נמי בשניער קיימי
דרב ושמאל לחמרי תרווייהו כל איסורין שכתורה במינו במשאו ומניח כושייה במסכת עבודה זרה (דף ע"ג): וה"א דאפשר לסוחטו מותר
רבי יוחנן ור"ל הסס ומניח נמי כושייה, שמעתי לאפי' ורכל דברא ר' יהודה דקמחי חסירה קאי, ורבי יוחנן ורבי מניח נמי סותיה סברי
עבודה זרה (דף סו) ובפסחים (דף יג) נמי פסק רבא הלכתא כרב דמין במינו שמהל לחמרי רבא הלכתא חמך במוט בין במינו בין
שלא במינו במשאו ומפרישין טעמא במינו שמהל לחמרי רבא הלכתא כרב דמין במינו שמהל לחמרי רבא הלכתא חמך במוט בין במינו בין
משום דלא ברין איבעי מניה ותרנו לולוניה ביה שטע מניה דתרווייהו הלכה כר' יהודה בין באפשר לסוחטו אסור ורבי יוחנן ורבי מניח נמי סותיה סברי
במינו לא כפיל אבל אם יש ברובת לבדו יותר מששים בכל החסיכה שקבלה את הטעם, הדרובט מבטלה, ומשליכה, וטולן מותרות דבהא אפי'
רבי יהודה מודי דכל מין ומיט ודבר אחר סלק את מיט כמו שאניט ואשאי מיט רבה עליו ומבטלו, ואיית ספרים דמתניח בהו אפכא אחר רבי
נראין דברי רבי יהודה כשניער וכסה כו' ולא אפשר לחקוקא דל"כ טולה מודו בקמייחא דאסור דכיון דמיקי פלוגתייהו נמי בשלא ניער כלל איני
על כרחך לרבנן נמי קמייחא אסרה דהא בלעה ולא פלט ואין כאן מחלוקת אלא באחרות ולא איני באפשר לסוחטו מדי הילכך לא גריסין לה:
מתני' לא קרעו אינו עובר . על אפילו ללקוח ולא על בשל דלא ליה אפי' קלב מקרי ובמרחא מפרש אי איכא מיהא איסורא דרבנן אז לא:
הב קרעו ומניח את דמו לא קרעו אינו עובר עליו . לחות ככרת ובמס' כריתות (דף כ"ג) מוקים לה בלב שוף שאין ברובט כוית אבל בביתיה
חייב כרת אם לא קרעו לאחר בשל דלא קרעו אינו עובר עליו ורבי נמי אמרינן בפסחים (דף ע"ג) שאני לב דשיע: **גמ'**
אמר

[כסנת טוס' ע"ז תפלה]
למיל לו: ר"ס אחר רכא
וק' בתוס' פסחים, ל'
ר"ס אמר]